



พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน
จังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร เรียกว่า “ศาลจังหวัด
สว่างแดนดิน” และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดสว่างแดนดินมีเขตตลอดท้องที่อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอกำตากกล้า
อำเภอบ้านม่วง อำเภอวานรนิวาส อำเภอวาริชภูมิ อำเภอส่องดาว กิ่งอำเภอเจริญศิลป์ และกิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน
ในจังหวัดสกลนคร

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดสว่างแดนดินตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตาม
มาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดสกลนครมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดสว่างแดนดินด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัด สกลนครในวันเปิดทำการศาลจังหวัดสว่างแดนดินตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัด สกลนคร

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอกำตากลับ อำเภอบ้านม่วง อำเภอวานรนิวาส อำเภอวาริชภูมิ อำเภอส่องดาว กิ่งอำเภอเจริญศิลป์ และกิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน ในจังหวัดสกลนคร เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้